

Коли весною вся природа
пишно квітне

24

Когда весною вся природа
расцветает

Gioioso [Радісно]

Бандура I

Бандура II

Бандура III

Три голоси

1. Ко-ли вес-но-ю вся при-ро-да пиш-но
1. Ко-гда вес-но-ю вся при-ро-да рас-цве-

Бандура I

Бандура II

Бандура III

квіт-не, в bla_kit_niй vi_sі llєtъ_sя скрізь pta_shi_niй спіv -
-та-ет и под-не-be-сье на-пол-ня-ет ne-nье птиц,
див-люсь на смот-ря на

Бандура I

Бандура II

Бандура III

cresc.

все це і впев_ ня_ ю_ ся все біль_ ше: я_ кий ве_
э то, я всё боль_ ие у_ беж_ да_ юсь, как Ты, Гос_

mp cresc.

mp cresc.

mp cresc.

Prиспів

ли_ кий Бог в пре_ муд_ ро_ сті Сво_ їй!
подь, в Сво_ ём тво_ ре_ ни_ и ве_ лик!

О Бо_ же мій,
О мой Гос_ подь,

Тво_ рець ве_
Со_ зда_ тель

mf

mf

mf

mf

f

ли_ кий Ти! З хва_ ло_ ю ли_ ну знов
див_ ный Ты, к Те_ бе воз_ но_ сят_ ся

до Те_ бе я.
мо_ и меч_ ты.

Лиш Ти да_
Лиш Ты о_

—еш
—дин

бла_женство й мир
да_ ру_ ешь ра_

ду_ ші, в жит_ті на_ ді_ я Ти мо_
дость мне, с То_ бо_ ю счаст_ лив я впол_

1 4 2 3 2 3 2 4

1 2 2 1 3 2 4

3 2 3 2 4

—я.
—не!

2. В гро_мах мо_
2. В рас_ка_ тах

1 4 1 3 2 3 1 3 2 3 2

1 3 4 3 2 3 2 1 1 3 2 3 2

1 2 3 4 3 2 1 1 3 2 3 2 1

p

p

—гут_ ніх
—гро_ ма —

я вчу_ ва_ ю Бо_ жу ве_ лич,
Тво_ я си_ ла и ве_ ли_ чье,

Він про_ слав_ и 6 ти_ хом

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

f

f

ля_ есть_ ся _и в спі_ ві со_ ло_ в'я.
 ше_ ле_ сте тре_ пе_ ю_ щей лист_ вы.
 Ство_ рив для
 Ты все_ у_

нас Він цей прекрасний, див_ний все_ світ, Йо_го лю_ бов свя_ ту у всьо_ му ба_ чу
 стро_ ил так пре_крас_ но, гар_ мо_ нич_ но, я за_ ме_ ча_ ю всю_ ду след Тво_ ей люб_

Приспів

я. О Бо_ же мій, Тво_рець ве_ ли_ кий Ти! З хва_ло_ ю
 -ви. О мой Гос_ подь, Со_ зда_ тель див_ ный Ты, к Те_ бе воз_

ли_ ну знов
 до Тебе я.
 Лишь Ти да_ єш
 bla_ жен_ство
 но_ сят_ ся мо_ и меч_ ты. Лишь Ты о_ дин да_ ру_ еши

f

й мир ду_ ші, в жит_ті на_ ді_ я Ти мо_ я.
 ра_ дость мне, с То_ бо_ ю счаст_ лив я впол_ не!

poco a poco dim.
poco a poco dim.
poco a poco dim. 1 2 1

p *molto rit.*

3. И на сві_
 3. За_рёй ве_

1. Коли весною вся природа пишно квітне,
В блакитній висі ллється скрізь пташиний спів —
Дивлюсь на все це і впевняюся все більше:
Який великий Бог в премудрості Своїй!

Приспів: О Боже мій, Творець великий Ти!
З хвалою лину знов до Тебе я.
Лиш Ти даєш блаженство й мир душі,
В житті надія Ти моя.

2. В громах могутніх я вчуваю Божу велич,
Він прославляється і в співі солов'я.
Створив для нас Він цей прекрасний, дивний всесвіт,
Його любов свята у всьому бачу я.

Приспів.

3. І на світанку, і вечірньою порою —
Завжди зворушені дивлюсь на небеса.
О мій Владико, я захоплююсь Тобою:
Ти кожен день Свої являєш чудеса!

Приспів.

1. Когда весною вся природа расцветает
И поднебесье наполняет пенье птиц,
Смотря на это, я всё больше убеждаюсь,
Как Ты, Господь, в Своём творении велик!

Припев: О мой Господь, Создатель дивный Ты,
К Тебе возносятся мои мечты.
Лишь Ты один даруешь радость мне,
С Тобою счастлив я вполне!

2. В раскатах грома — Твоя сила и величье,
И в тихом шелесте трепещущей листвы.
Ты всё устроил так прекрасно, гармонично,
Я замечаю всюду след Твоей любви.

Припев.

3. Зарёй вечерней или рано на рассвете
Я с восхищением гляжу на небеса.
Ты всё премудро сотворил для человека,
Во всём, Владыка, Ты являешь чудеса.

Припев.